

Geloof *voelen* door relatie, alléén kennis schiet tekort

Mijn geloofsleven

Ik ben pas zo'n vijftien jaar geleden bij Jefta tot geloof gekomen, mede naar aanleiding van een preek over de verloren zoon. Ik kwam nu (net als die zoon) bij zinnen en ontdekte dat ik de gelijkenis nooit begrepen had en dat ik die verloren zoon was, die alleen deed wat goed was in zijn eigen ogen maar compleet was weggelopen van zijn Vader die zo naar hem verlangde.

Na mijn doop in de Heilige Geest ontving ik een passie voor het Woord van God. Ik wilde alle verloren tijd inhalen en heb de Bijbel in meerdere vertalingen doorgenomen en ook behoorlijk wat diepgaande Bijbelstudies gedaan op losse tekstgedeelten. Uiteindelijk besloot ik in mijn vrije tijd om theologie te gaan studeren in Leuven in de hoop zo dichterbij God te komen.

Ondanks dat ik ervan kan getuigen dat ik regelmatig Gods hand in mijn leven heb ervaren, hoorde ik vooral steeds van anderen hoe zij bemoedigd werden door God en hoe God kennelijk vrij duidelijk tot hen sprak. Waarom had ik dat niet, ik deed er toch van alles aan? Ik verlangde ook naar het kunnen verstaan van Gods stem en ging van alles 'doen', zoals het deelnemen aan verschillende conferenties van Rafaël, van Bidden en Vasten en allerlei andere opbouwende activiteiten.

Ondanks alle studie en mijn pogingen om gehoorzaam te zijn (wat overigens heel vaak niet lukt) leek ik toch niet het **gevoel** te hebben dat ik een echte **harts**relatie had met Jezus.

Ik wil zeker niet beweren dat je niet kunt geloven zonder 'gevoel', maar als God daadwerkelijk een God is die op zoek is naar het hart van de mens, dan lijkt het me toch logisch dat ik een relatie met Hem moet kunnen hebben, die niet alleen gebaseerd is op hoofdkennis en dienen, maar echt een relatie die ik echt ervaar en dus ook kan **voelen**... Daar ben ik dus voor gaan bidden.

Een liefdesrelatie met God – hoe werkt dat dan?

God vergelijkt de relatie tussen Hemzelf en het volk Israël maar ook tussen Hemzelf en de gelovigen heel vaak met een liefdesrelatie of een huwelijk.

Dus laten we eens kijken hoe ik tot dusver met God ben omgegaan.

- Ik heb een boek bestudeerd om God te leren kennen
- Ik ben een opleiding gaan volgen om te leren wat het betekent om God te dienen
- Ik ga soms naar een conferentie met de hoop dat ik dan Gods stem ga verstaan
- Ik betaal mijn tienden
- Ik ga regelmatig naar de kerk en naar een huisgroep

Het beste beeld wat ik kan hebben bij een liefdesrelatie of een huwelijk, is als ik naar mijn eigen huwelijk met Carin kijk. Probeer je eens voor te stellen dat ons huwelijk ongeveer zo in elkaar zou zitten:

- Ik heb een gebruikshandleiding gelezen van wie Carin is, en een verslag van hoe Carin in het verleden met anderen is omgegaan.
- Ik ben naar een training gegaan waar mij geleerd wordt hoe je met een vrouw dient om te gaan
- Ik ga soms in mijn eentje een weekje apart in de hoop dat ik snap wat Carin doet en zegt

- Ik geef Carin een deel van mijn salaris omdat Carin gezegd heeft dat ze dan voor me zorgt
- Ik ga regelmatig naar een gespreksgroep om over mijn ervaringen met Carin te praten.

Wat zou ieder weldenkend mens nu tegen me zeggen...

- Misschien helpt het als je eens met Carin gaat praten
- Weet Carin wat er in jouw hart omgaat en kan zij met jou praten over wat er in haar hart om gaat
- Besteden jullie wel eens tijd *samen*

En natuurlijk, ligt daar de sleutel... Communiceren... Tijd met elkaar doorbrengen.

Dit lijkt zo voor de hand liggend, maar toch duurde het bij mij erg lang voor dat ik door had dat daar de sleutel lag.

Relatietherapie: Ben en Carin

Carin en ik zijn nu ruim 31 jaar getrouwd. Maar wij hebben een periode achter de rug dat wij forse problemen hadden.

Ik had een behoorlijk zware baan, die behoorlijk wat tijd en energie op slokte. Carin had mede vanwege de reistijd ook lange werkdagen. We hadden ook onze hobby's, Carin tenniste veel en ik maakte muziek en liep hard. En na een tijdje was ons huwelijk meer een bedrijf waar van alles geregeld moest worden, we losten elkaar af, zodat de kinderen niet alleen werden gelaten en na een tijdje praatte we niet meer over wat er in ons om ging, maar alleen nog wat er geregeld moest worden. En zo stranden vaak veel huwelijken. Wij hebben geluk gehad. God greep in en liet ons zien hoe erg ons huwelijk was afgedreven. We zochten hulp. En ik weet nog heel goed wat die therapeut toen als eerste ging doen:

1. Ze liet ons praten over hoe wij elkaar zagen en hoe wij ons huwelijk zagen
2. Ze liet ons praten over wat er allemaal in onze gedachten speelde
3. Ze moedigde ons aan om **samen** weer leuke dingen te gaan doen (zoals samen een avondje uit)
4. Ze leerde ons weer met elkaar te praten, ook over de dingen die helemaal niet belangrijk waren, maar gewoon om in contact te zijn... ze noemde dat "onderstromen". Wat dat betreft zijn vaatwas machines ondingen, want juist bij het afwassen heb je dit soort gesprekken.

Mensen die de "Marriage course" hebben gevolgd zullen hiervan vast veel herkennen.

Relatietherapie: Ben en God

Ik miste het gevoel dat ik een hartsrelatie met God had. In mijn hoofd was het allemaal wel duidelijk, maar mijn hart bleef wat achter. Dus er was ook hier relatietherapie nodig.

God hielp mij een handje. Er gebeurde een aantal dingen die nu steeds duidelijke voor mij zijn geworden.

Een paar jaar geleden, tijdens een stilte retraite, kreeg ik dit 'beeld'

Dit is een opschrift boven de ingang van het concentratiekamp 'Auschwitz - Birkenau'. Het was bedoeld om gevangenen harder te laten werken en ze hoop te geven dat ze weer vrij zouden worden. Maar dat was duidelijk een grove leugen.

God maakte op deze manier aan mij duidelijk dat mijn 'werken' me niet dichterbij de echte vrijheid zou brengen, en dit niet mijn weg was om God beter te leren kennen.

Ik heb voor mijn huidige werkgever slechts sporadisch in het buitenland hoeven te werken, en ineens werd dat anders. Ik kreeg een project van een jaar waarbij ik regelmatig in Atlanta zat, en nu zit ik zeer regelmatig in Guernsey. En steeds als ik weekenden had tussen twee weken buitenland, had ik studiedagen of examen dagen, waardoor het voor mij vrijwel onmogelijk om mijn studie voort te zetten. Kortom: ik moest op de 'Pauze' knop drukken. Alsof God mij bewust even tegen hield om via vergaren van nog meer kennis te proberen mijn weg naar hem te zoeken.

Zo werden alle wegen afgesloten, die ik op **eigen kracht** deed.

Tijdens een Rafaël conferentie een paar jaar geleden kwam er iemand op me af, die me een woord van God door gaf. Hij zei: 'God wil dat je meer tijd met Hem door brengt en met Hem gaat praten'.

Tot die tijd had ik wel regelmatig gebeden, maar meestal waren dat toch wel verkapte verlanglijstjes, en om het niet egoïstisch te laten zijn, gingen die altijd over andere mensen die – volgens mij – iets nodig hadden.

Overigens blijf ik dat wel gewoon doen, want God maakt in Zijn Woord heel uitdrukkelijk duidelijk dat Hij reageert op voorbede en dat ook verwacht. Ezechiël 13:5 en 22:30, maakt er bijv. melding van dat God van onheil wilde afzien, maar geen voorbidders kon vinden. Ook door de voorbede van Mozes en Abraham toonde God genade. Huisgroepen en gebedsgroepen spelen hier ook een belangrijke rol in. Mensen zouden eens moeten weten wat er allemaal voor hun nood wordt gebeden.

En waar ik achter gekomen ben... Je gaat vanzelf houden van de mensen waarvoor je gaat bidden. Dit gebeurt overigens ook voor mensen die je eigenlijk helemaal niet aardig vindt.

Dus mannen (TIP!) bidt ook veel voor je vrouw en je kinderen.

Met God spreken en luisteren

Maar naast voorbede, moest er - in mijn geval - ook persoonlijk gebed komen. Ik ging dan 's ochtends voor mijn werk in alle vroegte een kop koffie maken en die in de woonkamer opdrinken, waarbij ik me probeerde voor te stellen dat ik met de Vader in gesprek was, alsof Hij gewoon in de kamer zat en ook koffie voor zich had. Ik besprak dan de dag en de zorgen die ik me maakte, voor mezelf of voor anderen, of juist de dingen waar ik heel blij van werd. Of gewoon helemaal niets. Gewoon elkaar aankijken en stil zijn.

Het deed me denken aan een anekdote over moeder Theresa in gesprek met een Journalist, ik kon de precieze tekst niet meer terugvinden, maar het ging ongeveer zo...

J: Ze zeggen dat u de stilte vaak zoekt. Waarover bidt u zoal?

T: Soms zeg ik helemaal niets, en luister ik alleen...

J: En wat zegt God dan?

T: Ook niets, Hij luistert naar mij

J: Wordt er dan helemaal niets gezegd dan?

T: Jawel juist heel veel...

J: Hoe kan dat dan?

T: U begrijpt niet zo veel van gebed he...

Voor haar was het evangelie op vijf vingers samen te vatten

1. De vrucht van Stilte is Gebed
2. De vrucht van Gebed is Geloof
3. De vrucht van Geloof is Liefde (zie ook Gal 5:22-23)
4. De vrucht van Liefde is Dienstbaarheid
5. De vrucht van Dienstbaarheid is Vrede

Het met elkaar in gesprek gaan, of juist naar elkaar aandachtig luisteren scheidt een band. Het is belangrijk je hart te delen.

Voor mij betekent dat: Niet alleen doen wat je denkt dat God van je verlangt, maar Hem toestaan om werkelijk de volledige controle te krijgen over je denken, voelen, emoties, je hart ...

Volledige overgave – de appel weer terug in de boom van kennis van goed en kwaad hangen en zeggen – Ik kan en wil het niet op eigen kracht Heer – Ik wil alleen nog, in afhankelijkheid van U – Samen met U. Dat wil ik met héél mijn hart

Dat is waar God op zoek naar is: Het hart

En daar staat héél wat over geschreven, zowel het OT als het NT (Het hart staat consequent als eerste genoemd (dat is altijd een indicatie van wat het belangrijkste is))

*In Deut 4:29 (een belofte) Maar ten slotte zult u de HEER, uw God, weer zoeken, en hem ook vinden, als u hem tenminste met **hart** en ziel zoekt.*

*Jeremia 29:13 Jullie zullen mij zoeken en ook vinden, als jullie mij tenminste met **hart** en ziel zoeken.*

*Deut 6:4-5 / Matteus 22:37 (een instructie) Luister, Israël: de HEER, onze God, de HEER is de enige! Heb daarom de HEER, uw God, lief met **hart** en ziel en met inzet van al uw krachten.*

1 Samuel 16:7 *Maar de HEER zei tegen Samuel: "Het gaat niet om wat de mens ziet: de mens kijkt naar het uiterlijk, maar de HEER kijkt naar het **hart**."*

Spreuken 4:23 *Van alles waarover je waakt, waak vooral over je hart, het is de bron van je leven.*

Matteus 5:8 (opnieuw een belofte in de zaligsprekingen) *Gelukkig wie zuiver van hart zijn, want zij zullen God zien.*

Matteus 11:29 (Het hart van Jezus) *Neem mijn juk op je en leer van mij, want ik ben zachtmoedig en nederig van **hart**.*

Dan hebben we de teksten waarin God ons versteende hart vervangt door een levend hart, waardoor wij de HEER leren kennen. En dit staat er maar liefst vijf keer!

Jeremia 31:33

Ezechiël 11:19 / Ezechiël 36:26

Hebreeen 8:10 / Hebreeen 10:16

God maakt je deelgenoot van zijn emotie

... en dan ineens gebeurt het – zomaar op een dag ...

Ik wil op mijn fiets ergens naar toe en wordt gehinderd door een evenement... Een stoet van vrachtwagens rijdt in een lange karavaan luid toeterend door de stad. En in iedere vrachtwagen zit naast de chauffeur een geestelijk gehandicapte. In plaats van mij te storen aan de versperring en de enorme herrie, springen er tranen in mijn ogen van geluk. Het verbaasde me gewoon!

Ik begin mij daarna pas te realiseren hoe veel mensen erbij betrokken zijn. Het voorbijtrekken van de stoet duurt zeker een kwartier, misschien langer. Een enorme organisatie, al die chauffeurs die een dag opofferen, de begeleiders en verkeersregelaars, benodigde vergunningen, de enorme voorbereiding.

Ik zie mensen aan de kant die net zoals ik geblokkeerd worden, lief zwaaien naar de mensen in de vrachtwagens.

Het was alsof God tegen me sprak: "Jij wilde toch voelen wat ik voel? Nou, hier wordt ik dus blij van!" Want dit is wat er gebeurt als mensen om elkaar geven en iets voor elkaar over hebben.

God wil echt in gesprek met ons, Hij wil een relatie

Zodra wij ons hart naar Hem openen – zijn we in gesprek

Ook ons grote voorbeeld – Jezus - ging regelmatig in gesprek met Zijn Vader. Vaak is het zo'n tussenzinnetje dat niet echt opvalt. Zo van 'Toen Jezus eens aan het bidden was ... gebeurde dit of dat' Het valt mij overigens op dat dat meestal op cruciale momenten is. Als je er op gaat letten valt pas op hoe vaak dat is. Een paar voorbeelden...

Onmiddellijk nadat Jezus gedoopt werd (Lucas 3:21-22)

*Heel het volk liet zich dopen, en toen ook Jezus was gedoopt **en hij aan het bidden was**, werd de hemel geopend en daalde de heilige Geest in de gedaante van een duif op hem neer, en er klonk een stem uit de hemel: "Jij bent mijn geliefde Zoon, in jou vind ik vreugde."*

Onmiddellijk na de broodvermenigvuldiging (Matteus 14:23 en Marcus 6:46) en voor het lopen over het water

*23 Toen hij hen weggestuurd had, ging hij de berg op **om er in afzondering te bidden**. De nacht viel, en hij was daar helemaal alleen.*

*46 Nadat hij afscheid van de mensen had genomen, ging hij de berg **op om er te bidden**.*

Na genezing van vele zieken (Marcus 1:34-35)

Hij genas vele zieken van allerlei kwalen en hij dreef veel demonen uit, maar stond ze niet toe om iets te zeggen, want ze wisten wie hij was.

*Vroeg in de ochtend, toen het nog helemaal donker was, stond hij op, ging naar buiten en liep naar een eenzame plek **om daar te bidden**.*

Nadat hij onderwijs gaf (Lucas 5:16)

*Hijzelf trok zich **geroged** terug op eenzame plaatsen **om er te bidden**.*

Onmiddellijk voor het uitkiezen van de apostelen (Luc 6:12-13)

*Op een van die dagen trok Jezus zich terug op de berg **om te bidden**. De hele nacht bleef hij tot God bidden. Toen de dag aanbrak, riep hij de leerlingen bij zich en koos twaalf van hen uit, die hij apostelen noemde:*

Onmiddellijk voordat Jezus vraagt: "wie zeggen de mensen dat ik ben?" (Lucas 9:18)

*Toen Jezus eens **aan het bidden was** en alleen de leerlingen bij hem waren, stelde hij hun de vraag: "Wie zeggen de mensen dat ik ben?"*

Op de berg van de verheerlijking – op het moment dat Hij gaat bidden wordt Hij verheerlijkt (Lucas 9:28-29)

*Ongeveer acht dagen nadat hij dit had gezegd ging hij met Petrus, Johannes en Jakobus de berg op om te bidden. **Terwijl hij aan het bidden was**, veranderde de aanblik van zijn gezicht en werd zijn kleding stralend wit.*

en dan heb ik het nog niet eens over de gebeden in Getsemane

Afronding

Ik geloof dat enige kennis van God wel degelijk bijdraagt aan een vruchtbaar geloof, het is namelijk makkelijker om iemand volledig te vertrouwen als je die persoon kent.

Ik geloof dat gehoorzaamheid aan God, je behoed voor allerlei vervelende consequenties die ongehoorzaamheid kan hebben.

Maar voor een hartsrelatie met Jezus kan het helpen om die relatie eens te vergelijken met een huwelijk. In een gezond huwelijk is het belangrijk om elkaars hart te delen – niet alleen de belangrijke en urgente zaken, maar ook gewoon de kleine dingen van de dag - en tijd met elkaar door te brengen en samen te genieten en dankbaar te zijn voor al het mooie.

Ook Jezus is op zoek naar een hartsrelatie. En pas als die relatie op orde is, dan worden de vruchten zichtbaar.

Jezus is duidelijk niet op zoek naar het omgekeerde (werk zonder relatie). Getuige deze nogal confronterende uitspraak van Jezus... (Mat 7:22,23a)

Op die dag zullen velen tegen mij zeggen: "Heer, Heer, hebben wij niet in uw naam geprofeteerd, hebben wij niet in uw naam demonen uitgedreven, en hebben wij niet vele wonderen verricht in uw naam?" En dan zal ik hun rechtuit zeggen: "Ik heb jullie nooit gekend..."

Ik hoop dat mijn persoonlijke ervaringen een inspiratie kunnen zijn om meer ruimte te maken voor 'persoonlijk gebed', stilte, luisteren en stilte.

En ja – ik ga ook dit jaar gewoon weer naar een cursus in Leuven en naar de bidden en vasten conferentie, maar het gaat nu veel minder om de kennis en het doen van allerlei dingen, maar veel meer om de tijd apart zetten en ervaren hoe de gesprekken met God zullen zijn...

Vragen voor de huisgroepen

- Wat verwacht je van een hartsrelatie met God?
- Wil God ook met jou een hartsrelatie? En waarom denk je dat?
- Kom je aan stille tijd toe? En hoe ziet die eruit?
- Vergelijk Jer. 31:33, Ezechiël 11:19 en 36:26 en Hebr. 8:10 en 10:16 met elkaar. Wat valt je op?
- Lees Joh 15:1-17
 - o Wat zegt deze passage over de relatie met Jezus?
 - o Welk vers springt er voor jou uit?
- Bid met elkaar en voor elkaar